

- Wreszcie, nawet chcąc zgodzić się z wykładnią Parlamentu Europejskiego, według której art. 2 ust. 1 załącznika III do ZKDP zobowiązuje Komisję do dostosowania emerytury europejskiej do wysokości przewidzianej dla członków niższej izby parlamentu krajowego, ta operacja dostosowania jest niezgodna z konkretnym ograniczeniem w prawie Unii, a w każdym razie dostosowanie może dotyczyć jedynie kwoty i sposobu wypłaty emerytury, wobec czego nie można automatycznie transponować działań wpływających na samo prawo do emerytury. Tymczasem w niniejszej sprawie środek zastosowany wobec skarżącego w wyniku automatycznej transpozycji uchwały 150/2022 przez Parlament Europejski nie tylko zmienił prawo skarżącego do emerytury, wpływając na jego konstytutywne warunki poprzez retroaktywne przeliczenie, które przekształciło samą emeryturę, ale ponadto jest w sposób oczywisty niezgodne z prawem Unii.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa, ochrony praw nabytych i zasady równości.
- Skarżący powołuje się na niezgodność z prawem zaskarżonego aktu z tego względu, że Parlament Europejski, dokonując automatycznej transpozycji uchwały 150/2022 a następnie przeliczenia emerytury skarżącego zgodnie z nową metodą z mocą wsteczną i skutkami stałymi, które wpływa bezpośrednio na prawo do emerytury, naruszył zasadę pewności prawa, która sprzeciwia się naruszeniu uprawnień nabytych, zgodnie zresztą z ratio legis art. 28 Statutu i art. 75 przepisów wykonawczych, jak również zasadę uzasadnionych oczekiwań, która nie pozwala na uszczuplanie lub przekształcanie uprawnień emerytalnych. Ponadto, obejmując jedynie byłych włoskich posłów do Parlamentu Europejskiego, którzy jako jedyni zostali objęci środkiem, który dokonuje przeliczenia z mocą wsteczną zgodnie z metodą składkową uprawnień emerytalnych nabytych, kiedy metoda składkowa nie była jeszcze wprowadzona we Włoszech, takie przeliczenie jest również w oczywisty sposób sprzeczne z zasadą równego traktowania, powodując niezgodną z prawem dyskryminację w stosunku do byłych europosłów z innych państw członkowskich, jak również w stosunku do europosłów wybranych po 2009 r. i wszystkich innych obywateli w ogóle, którzy nie podlegają ograniczającemu traktowaniu tego rodzaju.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 1 protokołu 1 do EKPC oraz braku proporcjonalności spowodowanego uszczerbku.
- Skarżący uważa, że zaskarżony akt, w zakresie, w jakim obniżył wysokość emerytury z tytułu funkcji europosła należnej mu w pierwotnie ustalonej wysokości, ma bezpośredni wpływ na jego prawo własności. Uważa on ponadto, że ingerencja ta została wprowadzona bez rzeczywistego uzasadnienia i doprowadziła do nieproporcjonalnego i nieracjonalnego uszczerbku na jego niekorzyść.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia i 25 karty, art. 10 TFUE i art. 15 Europejskiego filaru praw socjalnych.
- Skarżący uważa, że zaskarżoną decyzją Parlament Europejski, transponując środek w postaci przeliczenia emerytur, które ze względu na sposób, w jakim zostało dokonane, ma większy wpływ na osoby w starszym wieku, sam naruszył art. 21 i 25 karty, art. 10 TFUE i art. 15 Europejskiego filaru praw socjalnych.

⁽¹⁾ Dz.U. 2016, C 202, s. 389.

⁽²⁾ Decyzja Prezydium w powiększonym składzie z dnia 4 listopada 1981 r.; Decyzja Prezydium z dnia 24 i 25 maja 1982 r., zmieniona w dniach 13 września 1995 r. i 6 czerwca 2005 r.

⁽³⁾ Decyzja prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. ustanawiająca przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego (Dz.U. 2009, C 159, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2022 r. – Puma/EUIPO – Road Star Group (Obuwie)

(Sprawa T-757/22)

(2023/C 35/96)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci M. Schunke i P. Trieb)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Road Star Group (Nupaky, Republika Czeska)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 4 160 273–0015

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 września 2022 r. w sprawie R 1900/2021-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2022 r. – Puma/EUIPO – Fujian Daocheng Electronic Commerce (Obuwie)

(Sprawa T-758/22)

(2023/C 35/97)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci M. Schunke i P. Trieb)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Fujian Daocheng Electronic Commerce Co. Ltd (Quanzhou, Chiny)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego wzoru: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny wzór: Wzór wspólnotowy nr 8 367 742-0013

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 21 września 2022 r. w sprawie R 1876/2021-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 6 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002.
-